

**АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
КУЧЕТО И КОТКАТА
ЕСТОНСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Някога кучето и котката си живееха като брат и сестра. А сега кучето мрази котката, гони я, лае подир нея, иска да я ухапе. Защо? Ще ви кажа.

Веднъж стопанинът повика при себе си кучето и котката и рече:

— Отваряйте си очите! Пазете ми имота, защото покрай моята къща се навъртат крадци, а зимникът е пълен с мишки.

— Ще го пазим — измяука котката, — но ти какво ще ни дадеш?

— Ще ви храня — отвърна стопанинът.

— С какво? — попита кучето.

— Сутрин ще ви давам варено месо, а вечер — печено.

— Чудесно! — облиза се котката. — Хайде да сключим договор.

— Може — рече стопанинът и написа договора. Подписа се най-отдолу и го предаде на котката. Тя ухапа бялата книга и с меки стъпки се спусна към зимника.

— Къде отиваш? — попита я кучето.

— Отивам да скрия договора в зимника. Там има едно тъмно и скришно място зад чувалите, в които стопанинът държи житото си. Никой не може да го намери.

Но още през същата нощ мишките намериха договора и го изгризаха. Сладко-сладко си похапнаха.

Минаха два-три дни. Кучето и котката огладняха и отидоха при стопанина. — Дай ни да ядем месо!

— Какво месо? — попита ги разсеяният стопанин.

— Месото, което ни се полага по договор.

— Какъв договор? Донесете го.

Котката и кучето се вмъкнаха в зимника, претършуваха много място, но от договора бяха останали само огризки. Тогава кучето кипна от гняв и подгони котката.

И не можа да ѝ прости до ден днешен за изгризания от мишките договор.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.